

Sygn. akt III CSK 296/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa S. G. , S. G.1 i D. G.
przeciwko P. z siedzibą
w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 24 marca 2015 r., sygn. akt I ACa 45/15,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powodów na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 zł
(tysiąc osiemset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 marca 2015 r. – w sprawie o zapłatę – Sąd Apelacyjny w Krakowie oddalił apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 7 października 2014 r.

Powodowe wnieśli skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność i podnosząc, że istniały co najmniej dwie okoliczności wyłączające możliwość eskulpacji posiadacza pojazdu od odpowiedzialności za skutki wypadku drogowego i że nie można uznać, iż wyłączną przyczyną zdarzenia w wyniku którego śmierć poniosła Z. G. było jej zawinione zachowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżących, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinni oni w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 200 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ., 21 września 2010 r., III UK 95/10, nie publ., z dnia 2 grudnia 2011 r., III SK 31/11, nie publ.).

W rozpoznawanej sprawie nie doszło do naruszenia przepisów wskazanych w podstawach skargi, uzasadniającego jej oczywistą zasadność. Należy pamiętać, że ustalenia faktyczne i ocena dowodów nie podlegają kontroli kasacyjnej (art. 398¹³ § 3 k.p.c.), a w świetle tych ustaleń zaskarżony wyrok jest oczywiście uzasadniony. Teza o oczywistej zasadności skargi – wymierzonej wyłącznie w ustalenia – jest zatem chybiona, a innych przyczyn kasacyjnych nie próbowano nawet sformułować.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c.